

Velikonočna vigilija
Pirniče, 20. april 2019
»Iz smrti v življenje«

Dragi bratje in sestre!

Velikonočna vigilija je najlepše in najpomembnejše bogoslužje vsega Cerkevnege leta. Polno je simbolike, polno Božje besede, polno veselja.

Če bi skušali poiskati nekakšno skupno točko vsega dogajanja v velikonočni vigiliji, skupni imenovalac, bi ga našli v besedi "prehod".

Vigilijo - mimogrede: beseda sama pomeni bdenje - vigilijo torej smo začeli s slavljenjem luči. Iz teme, ki je zagrnila svet, smo z Jezusom Kristusom, ki ga med nami ponazarja velikonočna sveča, prešli v svetlobo. Jezus prinaša luč. In kdor ga sprejme, preide iz teme v svetlobo. Če tema ponazarja vse tisto, česar si ljudje ne upamo delati pri svetlobi, tisto, česar se sramujemo, tisto kar skrivamo pred drugimi, greh torej, potem je svetloba diametralno nasprotje tega. Svetloba pomeni resnico, iskrenost; svetloba ponazarja dejanja, ki so dobra in smo nanje ponosni; svetloba je stanje, ko smo z Bogom, ko smo doma, ko čutimo, da smo ljubljene in da je vse tako, kot mora biti. Prvi prehod je torej prehod iz teme v svetlobo; iz laži v resnico.

O drugem prehodu smo poslušali v tretjem berilu: Izraelci so namreč prečkali Rdeče morje in s tem iz sužnosti egiptovskim faraonom prešli v svobodo. Za Izraelce je bila ta izkušnja osvoboditve tako pomembna, tako osrednja, da so se jo iz leta v leto spominjali med svojim največjim praznovanjem, praznikom pashe. Prehod čez Rdeče morje, prehod iz sužnosti v svobodo, je za Izraelce dogodek, s katerim so postali narod, zato ga praznujejo kot nekakšen narodni rojstni dan. Dogodek s katerim so zgodovino delili na pred in po njem.

Tretji prehod, ki se ga danes na poseben način spominjamo, je prehod iz smrti v življenje. Jezus Kristus, ki je bil zaradi sebičnih interesov vodilnih predstavnikov naroda, obsojen na smrt in pokončan, je premagal smrt in iz nje prešel v življenje. Smrti ni več: življenje je zmoglo več kakor smrt. Prazen grob ob katerem so žene onemele priča o tem Kristusovem prehodu. Smrt nima več zadnje besede, zato je strah pred njo popolnoma odveč. Če smo v Kristusu, bomo preko smrti v življenje prešli tudi mi.

Bratje in sestre! Simbolika vseh teh treh prehodov se na čudovit način zlije v eno v obredu svetega krsta. Vsak novokrščeni mora stopiti v vodo Rdečega morja, če želi pobegniti pred

nevarnostjo egiptovske sužnosti. Danes vemo, da je bilo suženjstvo Izraelcev v Egiptu zgolj simbol nekega drugega suženjstva, ki ogroža ljudi tudi danes; suženjstva grehu in nevarnim odvisnostim, ki človeka ponižujejo v njegovem dostojanstvu. Krstna voda je kot voda Rdečega morja, ki človeku vrača svobodo, ko drobi okove, ki iz nas delajo sužnje. Ponuja nam možnost, da osvobojeni začnemo znova. Krstna voda je voda prehoda v novo življenje.

Poseben simbol krsta je krstna sveča, ki jo novokrščeni prejme kot znamenje pripadnosti Njemu, ki je luč sveta. Sveča s plamenom velikonočne sveče, govori o naši zavezanosti življenju v resnici; iskrenosti, dobrohotnosti. S krstom novokrščeni preide iz teme greha v luč ljubezni in resnice.

Prehod iz smrti v življenje nakazuje oblivanje s krstno vodo. Včasih so novokrščence dobredno potopili v krstno vodo. Danes je ta obred nadomestilo oblivanje novokrščencevega čela in zgovornost simbola se je s tem nekoliko oddaljila. Vsekakor pa potopitev v vodo pomeni človekovo smrt iz katere se spet dvigne v življenje. V krstni vodi umre kot posameznik in se iz nje ponovno rodi kot ud skrivnostnega Kristusovega telesa. Tega telesa, ki je že premagalo smrt in večno živi v Očetovem objemu. S krstom se kakor mladike na trto vcepljamo v skrivnostno Kristusovo telo in z njim živimo v večnost.

Krstna voda, s katero se pokrižamo ali pokropimo, nas zato vedno znova spominja, da smo - v kolikor ostajamo v Kristusu - skupaj z Njim smrt že premágali tudi mi. Če smo njegovi, z njim in v njem, smo že rešeni, ker nam smrt ne grozi več.

Bratje in sestre! Pri današnji velikonočni vigiliji bomo spet obnovili spomin na naš krst: s prižganimi svečami v rokah bomo obnovili krstne zaobljube in se pokropili s krstno vodo. Naj nas ta sveti obred vedno znova spominja, da smo s Kristusom, katerega del smo, že premágali smrt in nas v resnici zato nič več ne ogroža. S Kristusom smo iz smrti prešli v življenje; iz brezbržnosti v ljubezen. Več kot zadosten razlog, da v veselju skupaj prepevamo ALELUJA. Amen.